

[NYHETSREVIJ4/2013](#)

REFLEKTIONER FRÅN EN AV DELTAGARNA PÅ SKRIVKURSEN SKRIVANDE KVINNOR

Jag har fått gå på skrivkurs. Man kan inte säga att jag blivit författare nu, men jag har lärt mej en hel del. Jag har också fått nya vänner, tycker jag. Från första stund kändes gruppen bekant, trots att jag egentligen inte kände någon först, ett par, tre tjejer hade jag sett förut. Vi kommer från samma hemsopor och kände väl igen varann så där.

Den gemenskap vi har haft nu den här hösten är unik. Självt tycker jag att det är underbart att träffa människor som funderar på samma sätt som jag, som har samma våndor och samma lyckorus! Vi har öppnat oss för varann med våra texter, vi har pratat om svåra saker och jag har känt mej fullkomligt trygg i detta damsällskap.

Vi har fått träffa ”riktiga” författare, som har delat med sej av sina verk och berättat om sina vedermödor för att bli vad de är idag – kvinnor som gett ut böcker. Gemensamt för alla, dem och oss ”amatörer” är lusten och tvånget att få ur sej det där man bär på i huvudet och sätta det till pappers.

Skrivövningarna som vi har gjort under kursen har tvingat oss utanför trygghetszonerna, själv har jag förhållit mej lika skeptisk till dikter som till modern jazz eller opera, men genom att träffa lyriker och själv försöka snickra ihop lyrik har jag fått ett öppnare sinne för poesi! Det hade jag inte trott. Inte heller att jag skulle finna ett sånt nöje i att skriva haiku-dikter. Men nu spammar jag Facebook med haikun flera gånger om dagen!

Jag vill tacka Antin, Mona, Carina, Ia, Linnéa, Maje, Ia, Johanna, Sandra och författarna Åsa, Heidi, Sanna och Mia för all hjälp med att överleva den mörka hösten och dessutom ge mej kraft och mod att fortsätta och fortsätta att skriva! Vill gärna ha flera kurser, tack!

Skrivkurshaiku:

Ord att skriva ner
och låta andra läsa
får mej att växa

Eivor ”Skini” Lindgård